

Az utazást megelőzően osztályfőnöki óra keretén belül megismerkedtünk az úti célokkal, az ottani főbb látnivalókkal, valamint azok magyar vonatkozásaival. Az előkészítő órán használtuk az okos doboz Határtalanul! Barangoljunk digitális tartalomtárat. 2026.02.12-én ellátogattunk Budapestre a Magyarország Házába, ahol egy érdekes és élvezetes előadáson vettünk részt.

1. nap

Lajoskomáromból indulva a Balaton déli partján haladtunk első megállónk, Csáktornya irányába. Csáktornya a Zrínyi család sásfészke volt. Tettünk egy sétát a várnál, majd megnéztük Szent Jeromos szlavóniai származású szentünk szobrát, a Zrínyi fát, Zrínyi Miklós teljes alakos szobrát és a turulmadaras emlékoszlopot. A központ felújítások miatt le volt zárva, így a háború áldozatainak emlékművét csak távolról tudtuk megtekinteni. Ezt követően Varasdra buszoztunk, amely 1776-1779 között volt Horvátország fővárosa. Felkerestük az Erdődyek várkastélyát, a Megyeházát, a Draskovics Palotát és a székesegyházat is.

2. nap

Reggeli után a Krk-szigetről indulva egy 90 perces hajókázáson vettünk részt az Adrián. Kicsit fáztunk, de a látvány ezt feledtette is velünk. Innen Tersattoba vezetett az utunk, ahol először a Mária búcsújáró templomba, majd a várba látogattunk. Ezt követően megismerkedtünk Fiume történelmi belvárosával, annak főbb látnivalóival (pl. Óratorony, színház, Kormányzói Palota, Magyar Királyi Tengerészeti Hatóság épülete, Adria-palota, Adria Magyar Királyi Tengerhajózási Rt. székháza) és kikötőjével. Felkerestük a magyar feliratú kikötői bójákat és koszorúztunk a Baross emléktáblánál. Rövid szabadidő után Abbáziába indultunk, ahol szinte minden villához gazdag, sokszor nemesi származású magyar családok története fűződik. Sétáltunk a tengerparton és felkerestük a Hotel Palace Bellevue-t, amely Markusovszky Lajos (1848-49-es tábori főorvos) utolsó lakhelye volt. A szálloda falán található emléktáblájánál fényképet készítettünk. Fürdőzésre az időjárás miatt nem volt lehetőség, és programjaink, illetve a látnivalók sokasága miatt Lovranba már nem látogattunk el. 19:00 óra körül értünk vissza a szállásunkra, és egészségesen elfáradva, nagy étvággal fogyasztottuk el vacsoránkat. Este összepakoltuk bőröndjeinket és korán nyugovóra tértünk, hiszen másnap egy újabb hosszú út állt előttünk és egy újabb szállás.

3. nap

Egész napunkat a fővárosban, Zágrábban töltöttük. Először a Liszt Ferenc Intézetbe vezetett utunk, ahol már vártak ránk. Az ottani kultúráért felelős diplomata mesélt munkájáról és annak fontosságáról. Interaktív előadás volt, mely során javaslatokat várt és fogatott szívesen a gyerekektől a magyarság és a kultúránk külföldi népszerűsítésével kapcsolatban. Ezután meglátogattuk a Káptalandombon emelt székesegyházat, melyet a 2020. évi földrengés súlyosan megrongált. Még mindig felújítások zajlanak. Egy ott dolgozóval folytatott beszélgetésem során megtudtam, hogy a munkálatok még legalább hat évig folynak majd. Az idegenvezetőnk és az útikönyvek szerint is itt nyugszik Erdődy Tamás, Frangepán Ferenc és Zrínyi Péter is, és itt őrzik Szent László koronázási palástját is, de sajnos ezek a felújítás miatt nem láthatók. Innen a Felsővárosba sétáltunk. Megnéztük a Jellasics teret és a Jellasics lovas szobrot, majd a dombon felsétálva az öreg kapun át a Szent Márk térre értünk. Itt található a

horvát Szábor, vagyis az országgyűlés, amely a Szent Márk templomra néz, amelynek tetején Horvátország és Zágráb Zsolnai porcelánból kirakott címere látható. A Jellasics szoborhoz visszatérve 40 perces szabadidőt kaptak a gyerekek. Este elfoglaltuk pélmonostori szállásunkat.

4. nap

Reggeli után szállásadónk, Juhász Sándor pincészetébe és annak múzeumszerű udvarára látogattunk. Megismerkedhettünk az ottani löszfalas szőlőtermesztéssel, és sok érdekes szőlőműveléshez használt régiséget láthattunk. Ezt követően Ovcsarára mentünk, ahol a vukovári népirtás áldozatainak tiszteletére emelt emlékhelyet tekintettük meg. Vukováron a megnéztük a délszláv háborúk jelképévé vált víztornyot, ezt követően pedig a katonai és háborús emlékparkot jártuk körbe. A gyerekek számos harckocsiba és hajóba szállhattak be. A fiúk számára ez volt a nap legizgalmasabb része. Újlakon megnéztük a várat, annak múzeumát és a templomot. A várban egy hozzánk közeli településre, Ozorára is találtunk utalást és onnan származó kiállítási tárgyat. A katonai emlékparkban tartott hosszú időzésünk miatt Szentlászlóra már nem látogattunk el, hiszen szállásadónk időre vártak minket a meleg vacsorával.

5. nap

Az ötödik és egyben utolsó napunkon meglátogattuk az eszéki Horvátországi Magyar Oktatási és Művelődési Központot, ahol meleg és szeretetteljes fogadtatásban részesültünk. Az igazgató úrral folytatott érdekes beszélgetés során bepillanthattunk az Eszék környékén élő horvátországi magyarok oktatási és kulturális helyzetébe. Találkoztunk iskolás gyerekekkel, akikkel jó volt saját anyanyelvünkön beszélgetni. A városban megtekintettük a Szent Péter és Pál Nagytemplomot, az óvárost, a főteret, a dzsámiból átalakított templomot. Ezt követően a Kopácsi-Rét Nemzeti Parknál álltunk meg. Az interaktív kiállítás megtekintése után az úgynevezett bürühidakon sétálva figyeltük a növény és állatvilágot. Számos kárókatonát láttunk. Utazásunk utolsó állomása a várdaróci tájház volt. Micheli Zsolt vezetett körbe minket és nagy lelkesedéssel mesélt a tájház felújításáról, baranyai magyar hagyományairól, ezek közül is a méltán híressé vált úgynevezett "kaskas-ütés"-ről. Az ottani kultúregyesület elnökeként látszik elhivatottsága és hogy mennyire fontos számára szülőfaluja, annak sorsa és a magyarság. Könyves ajándékkal, Lábadai Károly-Lábadiné Kedves Klára: Várdaróc, a rét melletti falu könyve című kötetrel búcsúzott tőlünk.

Fáradtan, de annál több élménnyel tértünk haza. Ez a kirándulás örökké emlékezetes marad számunkra. Köszönjük szépen a lehetőséget!

Értékelő óránkat osztályfőnöki óra keretein belül valósítottuk meg. Értékeltek a résztvevő diákokkal a kirándulást, felelevenítettük a szép emlékeket és felidéztek a tanultakat egy-egy látványossághoz, személyhez és városhoz kötve. Megbeszéltük egyénekenként, hogy kinek mit adott ez a kirándulás, a jövőt illetően is.

Témanapunkat a tanév végéhez közeledve, a Nemzeti Összetartozás Napján tartottuk meg. Kiválasztott tanulóink meséltek a hatodik évfolyamos diákoknak. Bemutatták a meglátogatott helyszíneket és rövid élménybeszámolót tartottak az ott megtekintett látványosságokról és annak magyar vonatkozásairól. Az előadásukat képekkel és az út során kapott, valamint vásárolt

könyvek használatával tették színesebbé. Magyarország több részre szakadásáról és a határon túli magyarokról iskolánk történelemtanára beszélt tanulóinknak személyes és igaz történetekkel fűszerezve előadását.